

produktów leczniczych dostępnych tylko na receptę, jeśli informacje te są dostępne na owej stronie wyłącznie dla tych osób, które zamierzają je uzyskać, i jeśli rozpowszechnianie to polega jedynie na wiernym odtworzeniu opakowania produktu leczniczego zgodnie z art. 62 dyrektywy 2001/83 zmienionej dyrektywą 2004/27 oraz na dosłownym i całkowitym odtworzeniu ulotki lub streszczenia cech charakterystycznych produktu zatwierdzonych przez władze właściwe w dziedzinie produktów leczniczych. Na tego rodzaju stronie internetowej jest natomiast zabronione rozpowszechnianie takich informacji dotyczących produktu leczniczego, które zostały przez producenta wyselekcjonowane lub ukształtowane w sposób odmienny, gdzie można to tłumaczyć wyłącznie celem reklamy. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy — i w jakim zakresie — działania stanowiące przedmiot zawieszki przed nim sprawy stanowią reklamę w rozumieniu dyrektywy 2001/83 zmienionej dyrektywą 2004/27.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Rzeczpospolita Polska) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko Tele2 Polska sp. z o.o., obecnie Netia S.A.

(Sprawa C-375/09) (¹)

(Konkurencja — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 5 — Nadużycie pozycji dominującej — Uprawnienie organów ochrony konkurencji państw członkowskich do stwierdzenia braku naruszenia art. 102 TFUE)

(2011/C 186/06)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Strona pozwana: Tele2 Polska sp. z o.o., obecnie Netia S.A.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Najwyższy — Wykładnia art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 WE (Dz.U. 2003, L 1, s. 1) — Nadużycie pozycji dominującej — Uprawnienie organów ochrony konkurencji państw członkowskich do stwierdzenia w drodze decyzji, że art. 82 WE nie ma zastosowania do praktyk handlowych danego przedsiębiorstwa

Sentencja

1) Artykuł 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu należy interpretować w taki sposób, iż wyklucza on możliwość wydania przez krajowy

organ ochrony konkurencji decyzji stwierdzającej brak naruszenia art. 102 TFUE w sytuacji, gdy w celu zastosowania tego postanowienia organ ten bada, czy spełnione zostały przesłanki tego zastosowania, a następnie uznaje, iż nie doszło do nadużycia pozycji dominującej.

2) Artykuł 5 akapit drugi rozporządzenia nr 1/2003 podlega bezpośredniemu stosowaniu i niezgodne z nim jest stosowanie przepisu prawa krajowego nakazującego zakończenie postępowania prowadzonego na podstawie art. 102 TFUE w drodze decyzji stwierdzającej brak naruszenia tego postanowienia.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Paris — Francaja) — Prunus SARL i Polonium SA przeciwko Directeur des services fiscaux

(Sprawa C-384/09) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 64 TFUE — Osoby prawne mające siedzibę w państwie trzecim — Posiadanie nieruchomości położonych w państwie członkowskim — Podatek od wartości rynkowej tych nieruchomości — Odmowa zwolnienia — Ocena w odniesieniu do krajów i terytoriów zamorskich — Zwalczanie oszustw podatkowych — Odpowiedzialność solidarna)

(2011/C 186/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prunus SARL i Polonium SA

Strona pozwana: Directeur des services fiscaux

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de grande instance de Paris — Wykładnia art. 56 i nast. traktatu WE — Podatek od wartości rynkowej nieruchomości położonych we Francji — Zgodność z traktatem przepisów krajowych zwalniających z tego podatku osoby prawne,